

โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต.
พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
ณ วัดเขาแก้ว และเลตร้างบุติด รีสอร์ท อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย
อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย.....

ที่ ตง.๗๔๗๐๑/-.....วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๕.....

เรื่อง รายงานผลโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต.
พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕.....

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย

เรื่องเดิม

การดำเนินโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ ของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกให้กับนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต.พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างมีคุณธรรม จริยธรรม ความเข้าใจ ในหลักธรรมทางพุทธศาสนาอย่างถูกต้อง ได้รับการพิจารณาจิตใจ และพัฒนาดตนเองให้มีจิตสาธารณะ เกิดความสำนึกร่วม ในการเสริมสร้างสังคมแห่งคุณธรรมและสมานฉันท์ ประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดี ดำรงชีวิต บนพื้นฐานแห่งคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และสามารถนำคุณธรรมไปปฏิบัติให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม รู้จักทำจิตใจให้สงบ ปรับจิตใจให้เข้มแข็งสามารถนำมาใช้ในการทำงานได้ รู้จักสิทธิหน้าที่ของตน บนรากฐานแห่งจริยธรรมทางพุทธศาสนา รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ รู้คุณค่าของการทำงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย เป็นองค์กรหนึ่งที่ได้คำนึงถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงได้จัดโครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ ขึ้น

ข้อเท็จจริง

เพื่อให้การจัดทำโครงการดังกล่าวข้างต้น เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย จึงขออนุมัติจัดทำโครงการ ดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ - ๒๖ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๕ ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๖๕ โครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม ของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ตั้งงบประมาณไว้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) รายละเอียด ปรากฏตามเอกสารโครงการแนบท้ายบันทึกนี้

ข้อกฎหมาย

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม กำหนดให้ รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว

๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรม ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗

ข้อพิจารณา

เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว จึงขอรายงานผลโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ ของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย

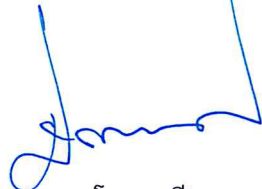
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายสมใจ บุญสนิท)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

(นางสาววรรณมา คีรีรัตน์)
หัวหน้าสำนักปลัด

(นายประกาศ โพชสาลี)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ทราบ

(นางอารี ขวัญศรีสุทธิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจ

โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต.

พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

วันที่ ๒๕ - ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ ๑ จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๒๓	๔๗.๙
หญิง	๒๕	๕๒.๑
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ชาย ร้อยละ ๔๗.๙ และผู้หญิง ร้อยละ ๕๒.๑

ตารางที่ ๒ จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๒๐ - ๓๐ ปี	๒	๔.๒
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๔	๒๙.๒
๔๑ - ๕๐ ปี	๑๘	๓๗.๕
๕๑ ปี ขึ้นไป	๑๔	๒๙.๒
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี ร้อยละ ๓๗.๕ ช่วงอายุ ๓๑ - ๔๐ ปี และช่วงอายุ ๕๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๒๙.๒ และช่วงอายุ ๒๐ - ๓๐ ปี ร้อยละ ๔.๒

ตารางที่ ๓ จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานะของผู้ตอบแบบประเมิน

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะผู้บริหาร	๒	๔.๒
สมาชิกสภา อบต.	๙	๑๘.๘
พนักงานส่วนตำบล	๑๙	๓๙.๖
พนักงานจ้าง	๑๘	๓๗.๕
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานส่วนตำบล ร้อยละ ๓๙.๖ เป็นพนักงานจ้าง ร้อยละ ๓๗.๕ เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ ๑๘.๘ และเป็นคณะผู้บริหาร ร้อยละ ๔.๒

ตอนที่ ๒ โครงการฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

การแปรผล

การแปรผลสำหรับแบบมาตราประมาณค่า ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๔.๕๑ - ๕.๐๐	แปลความหมาย	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๑ - ๔.๕๐	แปลความหมาย	มาก
ค่าเฉลี่ย	๒.๕๑ - ๓.๕๐	แปลความหมาย	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	๑.๕๑ - ๒.๕๐	แปลความหมาย	น้อย
ค่าเฉลี่ย	๑.๐๐ - ๑.๕๐	แปลความหมาย	น้อยที่สุด

ตารางที่ ๔ ผลการประเมินความพึงพอใจและค่าเฉลี่ยด้านการจัดฝึกอบรม

รายการ	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)		
ด้านการจัดฝึกอบรม							
การประชาสัมพันธ์และแจ้งข้อมูลการจัดฝึกอบรม	๑๗	๒๖	๕	-	-	๔.๒๕	มาก
ความเหมาะสมของระยะเวลาอบรม	๑๗	๒๕	๕	๑	-	๔.๒๑	มาก
ความเหมาะสมของสถานที่จัดอบรม	๑๗	๒๖	๕	-	-	๔.๒๕	มาก
ความเหมาะสมของเครื่องมือ/อุปกรณ์	๑๕	๒๗	๕	๑	-	๔.๑๗	มาก
ความเหมาะสมของเนื้อหาที่อบรม	๑๐	๓๗	๑	-	-	๔.๑๙	มาก
ผลโดยรวม						๔.๒๑	มาก

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นด้านการจัดฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก (Mean = ๔.๒๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การประชาสัมพันธ์และแจ้งข้อมูลการจัดฝึกอบรม และความเหมาะสมของสถานที่จัดอบรมมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน (Mean = ๔.๒๕) รองลงมาคือ ความเหมาะสมของระยะเวลาอบรม (Mean = ๔.๒๑) รองลงมาคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาที่อบรม (Mean = ๔.๑๙) และความเหมาะสมของเครื่องมือ/อุปกรณ์ (Mean = ๔.๑๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๕ ผลประเมินความพึงพอใจและค่าเฉลี่ยด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

รายการ	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)		
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ							
ความพร้อมและตั้งใจในการบริการ	๒๐	๒๖	๒	-	-	๔.๓๗	มาก
การต้อนรับและปฏิสัมพันธ์	๑๙	๒๖	๓	-	-	๔.๓๓	มาก
การทำงานเป็นทีม	๑๖	๓๐	๒	-	-	๔.๒๙	มาก
การแต่งกาย บุคลิกภาพ	๒๘	๑๘	๒	-	-	๔.๕๔	มากที่สุด
ผลโดยรวม						๔.๓๘	มาก

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก (Mean = ๔.๓๘) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การแต่งกาย บุคลิกภาพ (Mean = ๔.๕๔) รองลงมาคือ ความพร้อมและตั้งใจในการบริการ (Mean = ๔.๓๗) การต้อนรับและปฏิสัมพันธ์ (Mean = ๔.๓๓) และการทำงานเป็นทีม (Mean = ๔.๒๙) ตามลำดับ

ตารางที่ ๖ ผลการประเมินความพึงพอใจและค่าเฉลี่ยด้านวิทยากรและการฝึกอบรม

รายการ	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)		
ด้านวิทยากรและการฝึกอบรม							
ความรู้ความสามารถของวิทยากร	๒๑	๒๖	๑	-	-	๔.๔๒	มาก
เนื้อหาความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม	๑๖	๓๑	๑	-	-	๔.๓๑	มาก
การเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม	๑๕	๒๙	๔	-	-	๔.๒๓	มาก
ผลโดยรวม						๔.๓๒	มาก

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นด้านวิทยากรและการฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = ๔.๓๒) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความรู้ความสามารถของวิทยากร (Mean = ๔.๔๒) รองลงมาคือ เนื้อหาความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม (Mean = ๔.๓๑) และการเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม (Mean = ๔.๒๓) ตามลำดับ

ตารางที่ ๗ ผลการประเมินความพึงพอใจและค่าเฉลี่ยด้านการฝึกอบรม

รายการ	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)		
ด้านการฝึกอบรม							
ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา <u>ก่อน</u> การเข้าร่วมโครงการฯ	๑	๑๕	๒๙	๓	-	๓.๒๙	มาก
ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา <u>หลัง</u> การเข้าร่วมโครงการฯ	๑๔	๓๔	-	-	-	๔.๒๙	มาก
ได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการฝึกอบรม	๑๔	๓๓	๑	-	-	๔.๒๗	มาก
สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ได้	๑๔	๓๓	๑	-	-	๔.๒๗	มาก
ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม	๑๓	๓๔	๑	-	-	๔.๒๕	มาก
อยากให้ม่โครงการนี้อีก	๑๗	๓๐	๑	-	-	๔.๓๓	มาก
ผลโดยรวม						๔.๑๑	มาก

จากตารางที่ ๗ แสดงว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นด้านการฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = ๔.๑๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อยากให้มีโครงการนี้อีก (Mean = ๔.๓๓) รองลงมาคือ ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาหลังการเข้าร่วมโครงการฯ (Mean = ๔.๒๙) ได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการฝึกอบรม และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (Mean = ๔.๒๗) ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม (Mean = ๔.๒๕) และความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาก่อนการเข้าร่วมโครงการฯ (Mean = ๓.๒๙) ตามลำดับ

สรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการประเมิน

จากการประเมิน โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ปรากฏผล ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย ได้คำนึงถึงการสร้างกำลังคนในการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพทั้งในด้านสมรรถนะ การบริหารผลงาน และการพิทักษ์ระบบคุณธรรม เพื่อให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย ทุกตำแหน่งมีความรู้ในขอบเขต ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดจนความประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมสำหรับตำแหน่ง การดำเนินการโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นหลักสูตรหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ให้มีความรู้ในด้านคุณธรรม จริยธรรม สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กร และนำความรู้มาพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีใจรักงานที่ทำอย่างมีพลัง มีทัศนคติที่ดีต่องาน มีทัศนคติที่ดีต่อผู้บริหาร เพื่อนร่วมงานและองค์กรอย่างเต็มที่ และมีพฤติกรรมบริการด้วยใจพร้อมทั้งมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า การจัดทำ โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้

- องค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสียได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและตระหนักถึงการดำรงตนให้อยู่ในศีลธรรม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา

- คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชน

- การไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์

- มีความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง

- ปฏิบัติหน้าที่โดยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ เปิดเผย โปร่งใส และพร้อมให้ตรวจสอบ

- มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย

- ให้บริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันอย่างเสมอภาค ทั่วถึง เป็นธรรม สะดวก รวดเร็ว ตรงต่อเวลา มีอัธยาศัยไมตรี โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก และให้บริการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส และรักษาประโยชน์แก่ผู้มารับบริการทุกคน

- ยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพขององค์กร

ปัญหาและอุปสรรค

การจัดทำ โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีปัญหาและอุปสรรคบางประการซึ่งได้แก่ เรื่องกลุ่มเป้าหมายไม่ครบตามจำนวนที่วางไว้ เนื่องด้วยสถานการณ์ Covid - ๑๙

ข้อเสนอแนะ

๑. โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมในวันที่๒ การเตรียมความพร้อมและเนื้อหาในเรื่องของการสร้างจิตสำนึกมีน้อย
๒. ควรลดจำนวนวันการจัดโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้เหลือเพียง ๑ วัน
๓. หากไม่สามารถลดจำนวนวันในการจัดโครงการฯ ได้ ควรมีมาตรการหรือแนวทางในการป้องกัน Covid - ๑๙ กรณีมีการรวมกลุ่ม
๔. ควรจัดโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมในทุกปี เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ขององค์กรให้รู้จักรักและเกิดความสามัคคีมากขึ้น

การใช้จ่ายงบประมาณโครงการ

รายการ	ตั้งงบประมาณ (บาท)	รายจ่ายจริง (บาท)
๑. ค่าป้ายไวนิล	๖๐๐	๕๖๒
๒. ค่าสมนาคุณวิทยากร จำนวน ๒ คน	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐
๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๒ มื้อๆละ ๓๕ บาท	๓,๗๘๐	๓,๓๖๐
๔. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๒ มื้อๆละ ๕๐ บาท	๕,๔๐๐	๔,๗๐๐
๕. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๕๔ คนๆละ ๗๕ บาท	๔,๐๕๐	๓,๖๐๐
๖. ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๕๔ คนๆละ ๒๕๐ บาท	๑๓,๕๐๐	๑๑,๗๕๐
๗. ค่าอาหารมื้อเย็น จำนวน ๕๔ คนๆละ ๒๕๐ บาท	๑๓,๕๐๐	๑๑,๗๕๐
๘. ค่าเช่าที่พัก จำนวน ๑ คืนๆละ ๑,๒๐๐ บาท จำนวน ๒๗ ห้อง	๓๒,๔๐๐	๒๘,๘๐๐
๙. ค่าวัสดุอุปกรณ์	๒๑,๓๗๐	๑๓,๒๓๐
รวม	๑๐๐,๐๐๐	๘๓,๑๕๒

สรุป การใช้จ่ายเงิน โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ วัดเขาแก้ว และเลตร้างบูติค รีสอร์ท อำเภอสี่เกา จังหวัดตรัง งบประมาณตามข้อบัญญัติ ตั้งไว้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ใช้จ่ายจริงเป็นเงิน ๘๓,๑๕๒ บาท

ผู้สรุปแบบประเมิน

(นายสมใจ บุญสุนิต)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ความคิดเห็นของหัวหน้าสำนักปลัด

เห็นควรนำข้อหาและข้อเท็จจริงไปแก้ไขและปรับปรุงในคดีดังกล่าว
ไปข้อ ๒

(นางสาววรรณมา คีรีรัตน์)

หัวหน้าสำนักปลัด

ความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

- เห็นควรให้นำข้อหาไปแก้ไขและปรับปรุงในคดีดังกล่าว

(นายประภาศ โพธิ์สาส์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เห็นควรนำความในข้อ ๔๗ ไปปรับปรุงแก้ไข
ในข้อ ๔๗ นี้ ข้อ ๔๗ นี้ ไม่ควรนำข้อ ๔๗ ไปปรับปรุงแก้ไข

(นางอารี ขวัญศรีสุทธิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

กิจกรรมพึ่งเทศน์ พึ่งธรรม

“พระวิทยากร โดย พระครูศรีรัตนวิฑูริ เจ้าอาวาสวัดเขาแก้ว”

ในฐานะเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ แนวคิดที่ถูกนำเสนอหรือ หยิบยกขึ้นมา พูกันมากก็คือ การนำ “ธรรมะ” หรือ หลักธรรมของพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานที่พึงประสงค์ คือ งานสัมฤทธิ์ ชีวิตร่มเย็น ดังกล่าว โดยให้ความสำคัญกับชุด “ธรรมะ” ที่เกี่ยวข้องกับ การทำหน้าที่ตามบทบาทของแต่ละคนที่เป็นอยู่ในหน่วยงาน/องค์กร คือ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน/ ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือ ผู้ร่วมงาน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้แต่ละคนรู้จัก “ทำหน้าที่” ตามบทบาทของตนได้อย่างถูกต้อง ชีวิตของผู้คนในหน่วยงาน/องค์กรก็就会有ความหมาย และบรรยากาศในองค์กรก็จะเป็นมิตรและร่มเย็นเป็นสุข ตลอดไป

ธรรมะสำหรับผู้บริหาร

ผู้บริหาร คือ ผู้ที่ทำงานโดยใช้คนอื่น ดังนั้น ชุดธรรมะที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหาร คือ พรหมวิหาร ๔ ซึ่งหมายถึง ธรรมของพรหม หรือ ธรรมของท่านผู้เป็นใหญ่ เป็นหลักธรรมที่จะช่วยให้ผู้บริหารหรือ ผู้บังคับบัญชา สามารถปกครองดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาหรือ ลูกน้องให้มีความสุข และมีขวัญกำลังใจที่จะทำงาน ให้มีประสิทธิภาพได้มากที่สุด โดยหลักธรรมในพรหมวิหาร ๔ ประกอบด้วย

๑. เมตตา ความรัก หมายถึง รักที่มุ่งเพื่อปรารถนาดี ปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข ผู้บริหารควรมีความรัก ความปรารถนาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการให้คำแนะนำ สั่งสอน หรือ อบรมทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและความประพฤติที่เหมาะสมและดีงาม รวมถึงการใช้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้เหมาะสม (ถูก) กับวัย งาน และความถนัด

๒. กรุณา ความสงสาร หมายถึง ความปรารถนา ปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ ผู้บริหารควรมีความกรุณาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการให้ความช่วยเหลือ แบ่งปันน้ำใจ หรือ สงเคราะห์ทั้งทางด้านวัตถุ กำลังกายและ กำลังใจ รวมถึง การจัดสรรสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลต่างๆ ให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของ ผู้ใต้บังคับบัญชา

๓. มุทิตา ความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี หมายถึง ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุขความเจริญก้าวหน้า ยิ่งๆขึ้น ไม่มีใจอิจฉาริษยา ผู้บริหารควรสนับสนุนและแสดงออกถึงความยินดีเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชา (รวมถึง ครอบครัว) มีความสุข หรือ มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัว รวมถึง การเชิดชูด้วย รางวัลและแบ่งปันด้วยน้ำใจ

๔. อุเบกขา ความวางเฉย หมายถึง การวางใจเป็นกลาง ผู้บริหารควรมีความปรารถนาดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการช่วยเหลือให้พ้นทุกข์/มีความสุขในลักษณะที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ด้วยความ ยุติธรรม ไม่ลำเอียงหรือ อคติต่อผู้ใดผู้หนึ่ง เพราะ รัก ไม่ชอบ (เกลียด) เฉลา และกลัว

ธรรมะสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

ผู้ปฏิบัติงานหรือคนทำงาน คือ ผู้ที่ถูกมอบหมายให้ทำงานจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้ปฏิบัติงานหรือ คนทำงานทุกคนต่างก็ปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานด้วยกันทุกคน ดังนั้น ชุดธรรมะที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน คือ อิทธิบาท ๔ ซึ่งหมายถึง ธรรมแห่งความสำเร็จ โดยหลักธรรมใน อิทธิบาท ๔ ประกอบด้วย

๑. ฉันทะ ความพอใจ หมายถึง ความรักงาน- พพอใจกับงานที่ทำอยู่ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องชอบหรือ ศรัทธางานที่ทำอยู่ จะต้องพอใจที่จะทำและมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย

๒. **วิริยะ** ความพากเพียร หมายถึง ขยันหมั่นเพียรกับงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้ง หมั่นฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓. **จิตตะ** ความเอาใจใส่ หมายถึง ความเอาใจรับผิดชอบงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีจิตใจ หรือ สมาธิ จดจ่อกับงานที่ทำ รวมถึง มีความรอบคอบและความรับผิดชอบในงานที่ทำอย่างเต็มสติกำลัง

๔. **วิมังสา** ความสอดส่องในเหตุและผล หมายถึง การพินิจพิเคราะห์และใช้ปัญญาตรวจสอบงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องทำงานด้วยปัญญา ด้วยสมมตคิด รวมถึง การมีความเข้าใจในงานอย่างลึกซึ้งทั้งในแง่ขั้นตอน และผลสำเร็จ/ผลสัมฤทธิ์ของงาน

สรุปได้ว่า อิทธิบาท ๔ ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา เป็นหลักธรรมเกื้อหนุนกัน และมักมาด้วยกัน การนำหลักอิทธิบาททั้ง ๔ ประการนี้มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานนั้นย่อมมีการชักนำหลักธรรมเด่น ๆ ในแต่ละข้อให้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอันจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานตลอดทั้งเป็นประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ต่อองค์กรในด้านการพัฒนาบุคลากรในองค์กร ด้านขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอนะของพระธรรมปิฎกในการสร้างสมาธิตามหลักอิทธิบาทเพื่อทำ จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เป็นอารมณ์ของจิตแล้วปลุกเร้าระดม ฉันทะ วิริยะ จิตตะหรือ วิมังสา เข้านำหนุนสมาธิก็เกิดขึ้นและมีกำลังแข็งแกร่ง ช่วยให้งานอย่างมีความสุขและบรรลุผลสำเร็จด้วยดี อันจะนำไปสู่การสร้างความสุขสบายกายใจและการปฏิบัติงานที่ได้ผลดีตามวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงาน

ธรรมะสำหรับการทำงานร่วมกัน

“งาน” ทุกอย่างไม่สามารถทำสำเร็จด้วยตนเองเพียงคนเดียว ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจซึ่งกันและกัน ดังนั้น ชุดเหมาะสมสำหรับการทำงานร่วมกัน คือ สังคมวัตถุ ๔ ซึ่งหมายถึง หลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว น้ำใจของผู้อื่น ผูกไมตรี และเอื้อเฟื้อเกื้อกูล โดยหลักธรรมในสังคมวัตถุ ๔ ประกอบด้วย

๑. **ทาน** เกื้อกูลกันด้วยการให้ หมายถึง การให้ การเสียสละ หรือ การเอื้อเฟื้อแบ่งปันของๆตนเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่เป็นคนเห็นแก่ได้ฝ่ายเดียว ดังนั้น การทำงานจะต้องช่วยเหลือกัน แบ่งปัน ไม่เห็นแก่ตัว รวมถึง การมีน้ำใจที่ดีต่อกัน

๒. **ปิยวาจา** ใช้วาจาประสานไมตรี หมายถึง การพูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน พูดด้วยความจริงใจ ไม่พูดหยาบคาย ก้าวร้าว พูดในสิ่งที่ เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับกาลเทศะ ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องพูดหรือปรึกษาหารือกันโดยยึดถือหลักเกณฑ์ ๔ ประการ คือ ๑) เว้นจากการพูดเท็จ ๒) เว้นจากการพูดส่อเสียด ๓) เว้นจากการพูดคำหยาบ และ ๔) เว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ จะต้องพูดหรือ เจาจากันด้วยไมตรีและความปรารถนาดีต่อกัน

๓. **อิตถจริยา** ร่วมสร้างสรรค์อุดมการณ์ หมายถึง การสงเคราะห์ทุกชนิดหรือ การปฏิบัติในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องช่วยเหลือกันด้วยกำลังงาน (กาย) กำลังความคิด และกำลังทรัพย์

๔. **สมานัตตา** ร่วมทุกข์ร่วมสุขในทุกคราว หมายถึง การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ หรือมีความประพฤติ เสมอ ตันเสมอปลาย ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องถึงคิดว่า “มีทุกข์ร่วมทุกข์ มีสุขร่วมสุข” และผู้ทำงานร่วมกันทุกคนจะต้องไม่ถือตัว มีความเสมอภาค วางตนเสมอต้นเสมอปลาย ทำตนให้เป็นที่น่ารัก น่าเคารพนับถือ และนำไปให้ความร่วมมือช่วยเหลือ รวมถึง การทำตนให้คงเส้นคงวา มีความมั่นคงในอารมณ์

จะเห็นได้ว่า หลักธรรมที่ใช้ในการทำงานที่กล่าวมา ทั้ง พรหมวิหาร ๔ อิทธิบาท ๔ และสังคมวัตถุ ๔ เป็นเรื่องง่ายๆใกล้ตัวที่เราปฏิบัติกันอยู่แล้วในฐานะปัจเจกชน (Individualism) แต่อาจยังขาดความเข้มข้น/เอาจริงเอาจังกันเท่าที่ควร การจัดแบ่งชุดธรรมะสำหรับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกันตามนี้

ดังกล่าวเป็นจุดเน้นที่ผู้ดำรงตนในตำแหน่งควรจะให้ความสนใจหรือมีการปฏิบัติในชุดธรรมะนั้นให้มากเป็นพิเศษกว่าคนอื่น แต่มีได้หมายความว่า การปฏิบัติตามชุดธรรมะจะเป็นเอกเทศต่อกัน ทุกชุดธรรมะจะเกื้อกูลต่อกัน และหากทุกคนสามารถปฏิบัติได้พร้อมกับทำหน้าที่ของตนเต็มกำลังความสามารถอย่างสมบูรณ์ เชื่อเหลือเกินว่าบรรยากาศในการทำงาน “งานสัมฤทธิ์ ชีวิตรื่นรมย์” คงเกิดขึ้นได้ไม่ยาก สมดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปรารถนาที่จะเห็นคนไทยมีความสุขในปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ด้วยการให้คือ ให้ความรัก ความเมตตา กัน ให้น้ำใจมิตรต่อกัน ให้อภัยกัน ให้การสงเคราะห์อนุเคราะห์กัน

โดยมุ่งตีมุ่งเจริญต่อกันด้วยความบริสุทธิ์ใจและจริงใจ ดังนั้น จึงขอให้พวกเราตั้งจิตอธิษฐานที่จะน้อมนำหลักธรรมและกระแสพระราชดำรัสดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินชีวิตและในการทำงาน โดยเฉพาะการรักงานที่ทำ ขยันทำงาน รับผิดชอบงาน และรู้จักไตร่ตรองให้ถี่ถ้วน รวมถึงการให้ การเกื้อกูลกัน และการปฏิบัติต่อคนอื่นเหมือนกับการปฏิบัติต่อตนเอง(เอาใจเขามาใส่ใจเรา) ซึ่งทุกคนสามารถทำได้ เพราะทุกอย่างอยู่ที่ “ใจ” ใจที่จะเริ่มทำสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิตมีคุณค่าและมีความสุข

ภาค ๑ “งานสัมฤทธิ์ ชีวิตรื่นรมย์”

“พระวิทยากร โดย พระครูศรีรัตนากุศล เจ้าอาวาสวัดเขาแก้ว”

“การบริการ คือ งานของเรา” หลักการนี้สำคัญมากคนทำงานทุกคนต้องมีหัวใจของการบริการ หากเราทำให้เขารู้สึกแย่ เขาจะจำไปจนวันตายหากเราทำให้เขาประทับใจ เขาจะจำไปจนวันตาย เช่นเดียวกัน พระพุทธเจ้าท่านให้ความสำคัญเรื่องการบริการมาก ถึงขนาดจัดให้เป็น ๑ ใน ๖ เรื่องที่ชาวพุทธพึงเคารพ (พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ การศึกษา ความไม่ประมาท และการต้อนรับ) การต้อนรับเป็นส่วนหนึ่งในการให้บริการและงานทุกงานต้องมีการให้เกียรติกัน

หากใครต้องการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ต้องตอบคำถาม ๓ ข้อนี้ให้ได้ก่อน

๑. ใครคือคนที่สำคัญที่สุด ชีวิตมนุษย์เราก็เหมือนกับไม้สองท่อน ที่ลอยมาคนละ ทิศละทางมาเจอกัน กลางทะเล ทะเลแสนกว้างใหญ่ก็ยังมี มาเจอกันได้ แต่สุดท้ายก็จะไหลจากกันไป ชีวิตเราก็ เหมือนกับท่อนไม้ ไหลมาเจอพ่อ เจอแม่ เจอคู่ชีวิต เจอ เพื่อน ฯลฯ แต่ก็ต้องจากกันไป ไม่ช้าก็เร็ว ไม่จากเป็นก็ จากตาย ดังนั้น เราควรดูแลช่วงเวลาที่เรามาพบเจอกันให้สวยงามที่สุดคนจำนวนมากรักกัน แต่พอมีปัญหาเล็กน้อยต้องห่าง หายกัน เพราะทิฐิที่ปิดกั้นมิตรภาพเอาไว้ ฉะนั้น ควร คบคนทั้งโลกให้เป็นมิตร เหมือนสุภาษิตที่ว่า “มีเพื่อน ๕๐๐ คนยังน้อยเกินไป มีศัตรู ๑ คนนับว่ามากเกินไป” เวลาที่คนเราพบกันนั้นสั้นนิดเดียว ดังนั้น อย่าไปมี ความสัมพันธ์แบบเม่น ที่สลัดด้านที่ไม่ดีเข้าไปในคนที่อยู่ ตรงหน้า จงมีความสัมพันธ์เชิงบวก เจอกันให้รู้สึก อบอุ่นใจ หันด้านที่สวยงามเข้าหากัน ชีวิตจะมีแต่ ความสุข

๒. อะไรคืองานที่สำคัญที่สุด งานที่สำคัญที่สุด คือ งานที่เราทำในขณะนี้ เราทำงาน อะไรเราต้องเต็มที่กับมัน อย่าสักแต่ว่าทำ เช่นเดียวกับ พระพุทธเจ้า ไม่ว่าจะแสดงธรรมให้กษัตริย์ เศรษฐี หรือ โสเภณีฟัง พระพุทธเจ้าทรงใช้ศักยภาพเท่ากัน แสดง ธรรมระดับมืออาชีพรูทุกครั้ง เราทุกคนก็เช่นเดียวกัน หลักการทำงานเชิงพุทธคือ งานทุกชิ้นที่เราทำอยู่ใน ขณะนั้นต้องทำให้ดีที่สุด เพราะถ้าผลงานเราดีที่สุดใน การประกาศศักยภาพเราไปตลอดชีวิต เช่นเดียวกับช่างปั้นพระพุทธรูปราช ไม่เคยปรากฏชื่อ ว่าใคร แต่งงานขึ้นนี้ ก็ยังเป็นอมตะ ประกาศศักยภาพ ช่างปั้นที่ดีที่สุดจนถึงปัจจุบัน

๓. เวลาใดคือเวลาที่สำคัญที่สุดคำตอบ คือ เวลาปัจจุบันนั่นเอง เพราะชั่วโมงที่แล้วจบไปแล้ว ชั่วโมงข้างหน้ายังไม่ถึง ดังนั้น เราต้องให้ความสำคัญกับปัจจุบันให้มากที่สุด หากเราทำวันนี้ให้ดีที่สุด เมื่อผ่านไปเป็นวันวาน เราก็ไม่สามารถแก้ไขได้และมันก็จะเป็นรากฐานที่ดีในอนาคตไม่ได้

ภาค๒ งานของเรา คือ การทำให้เขามีความสุข

งานของเรา คือ การทำให้เขามีความสุขนั้น มุ่งให้ผู้อื่นมี สุข แต่ก่อนอื่นเราต้องทำตัวเองให้มีความสุขให้ได้ก่อน หลักการสร้างความสุข มี ๕ ประการ ดังนี้

๑. สุขสัมผัส ไม่ยั้งยั้ง คือ ความสุขจากกายสุข สุขในระดับการสนองประสาท สัมผัสทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เช่น ตาอยากดู AF รอบสุดท้าย ดูโทรทัศน์ไม่ได้อารมณ์เท่าที่ควรต้องไปดูถึงอิมแพคเมืองทองธานี จมูกอยากดมกลิ่นเทศตรงข้ามก็ไปสูยชุดชั้นในสาวมาดมเป็นข่าวใหญ่โตไปอีก ดังนั้น เราต้องควบคุมใจเราให้ได้ใจเป็นนายกายเป็นบ่าวหากเราไม่คุมใจตนเองก็ต้องคอยสนองความอยากกันรำไป

๒. สุขจากคุณธรรม ยิ่งทำยิ่งสุข ความสุขจากการมีคุณธรรม คือ ได้ทำคุณงามความดีแล้วเรามีความสุข เช่น นั่งสมาธิ ทำบุญ เป็นอาสาสมัคร บริจาคของ ฯลฯ การทำความดีเหล่านี้จะทำให้เรามีความสุขไปตราบนานเท่านานความสุขขั้นนี้จะเป็นความสุขที่สูงกว่ากามสุข

๓. สุขยาวนาน เพราะรู้ทันชีวิต เป็นความสุขจากการรู้เท่าทันธรรมชาติของโลกและชีวิต คนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรักความทุกข์ ไม่รู้จักธรรมชาติของโลก และชีวิต จึงมักจะเอาทุกข์ซึ่งเป็นธรรมชาติของโลกและ ชีวิตมาเป็นทุกข์ในใจเรา การเกิดเป็นคนต้องรู้เท่าทัน ๓ ประการ (ไตรลักษณ์) คือ ชีวิตไม่เที่ยง ไม่ทน ไม่แท้ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ได้ลาภแล้วก็จะ เสื่อมลาภสักวัน มียศก็สามารถเสื่อมยศได้สักวัน มีสุขที่ไหนก็มีทุกข์ได้ที่นั่น การสรรเสริญคู่กับการนินทา แก่, เจ็บ, ตาย, พัลลพพราก และมีกรรม คือ เรื่องธรรมชาติ

๔. ประ่งแต่ใจให้เป็นสุข เป็นความสุขจากการประ่งแต่ใจของเราเอง การดำเนิน ชีวิตในแต่ละวันอาจเจอเรื่องที่ทำให้เราเป็นทุกข์ เช่น เจอเจ้านายที่เคี้ยวมากๆ ไม่เคยเจอคุณนายละเอียด ขนาดนี้เลยมันเป็นกรรมอะไรของเราหนอ นี่คือการ ประ่งจิตไม่เป็น ถ้าประ่งจิตเป็น เราต้องคิดว่าเราแสวงหานายแบบนี้นานานเราจะได้เก่งได้วิชาจากนายแบบนี้เราต้องประ่งแต่ใจของเราว่าชีวิตเราต้องเจอทั้งเรื่องง่ายและเรื่องยากถ้าเราเลือกแต่สิ่งที่ยากๆชีวิตเราก็จะไม่เข้มแข็งแต่ถ้าผ่านบทเรียนที่ยากๆมาแล้วเราจะสามารถรับมือกับสิ่งอื่นๆได้เป็นอย่างดี

๕. พระนิพพาน สุขเหนือสุข เป็นความสุขจากการฝึกใจให้ได้สัมผัสภาวะนิพพาน ฝึก ใจให้เป็นอิสระจากโลก จากโกรธ จากหลง เพื่อให้พบความสุขที่เที่ยงแท้ ยั่งยืน และถาวร

ภาค๓ สันติวิธีแห่งการทำงานร่วมกัน

๑. ไม่ชอบหน้าเพื่อนร่วมงาน เป็นเพราะสาเหตุใด ในสังคมที่ต้องทำงานร่วมกัน มักเกิดปัญหาการไม่ชอบหน้ากันขึ้นมา จากสาเหตุดังนี้ (๑) กรรมเก่าที่เคยมีต่อกันมา พอเห็นหน้ากันปุ๊บ จึงรู้สึกไม่ดีขึ้นมาเลย (๒)อุปนิสัยแตกต่างกัน มาอยู่ด้วยกันจึงไปกันไม่ได้ (๓) ไม่สามารถประสานผลประโยชน์กันได้ เมื่อความเห็นไม่ตรงกัน จึงไม่สามารถพูดคุยกันได้สนิทใจเหมือนเดิม(๔) เคยรักกันมากมาก่อน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ต้องผิดใจกันขึ้นมา จากรักมากจึงกลายเป็นชังมาก

๒. เคยร่วมงานกัน แต่ปัจจุบันขัดแย้ง แก้อะไร วิธีที่ดีที่สุดคือ “สันติวิธี” เราต้องเปิดใจมาคุยกันว่าทำไมรู้สึกไม่ชอบเรา ต้องคุยเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์ไม่ใช่คุยเพื่อเอาชนะ หากสันติวิธีไม่สำเร็จ ให้ใช้วิธี “การให้” ทำให้อีกฝ่ายมีความสุข หากเราเริ่มให้ก่อนอีกฝ่ายก็จะยอมอ่อนลงมา หาก ๒ วิธีแรกไม่สำเร็จก็ต้องลอง “ให้ใจ” นั่นคือ การแผ่เมตตาให้เขา เพื่อให้จิตใจเราอ่อนโยน

๓. ทำไมทำดีแต่ไม่ได้ดี หากเราทำคุณกับคนไม่ขึ้น ต้องย้อนมาดูตัวเองก่อนว่าสาเหตุเกิดจากอะไร พระพุทธเจ้าท่านวางหลักไว้ว่า (๑) ทำบุญถูกคนไหม เราต้องดูว่าการที่เราทำดีกับเขานั้นเขาต้องการให้เราช่วยหรือไม่ กลายเป็นว่า เขามองว่าเราไปแทรกแซงเรื่องของเขา (๒) ทำบุญถูกที่ไหม ที่เราไปทำดีนั้นในสถานการณ์เช่นนั้นมันจำเป็นหรือไม่ หากสภาพแวดล้อมนั้นไม่ได้ต้องการความช่วยเหลือจากเราทำดีไป

ก็ไม่เกิดประโยชน์ (๓) ทำบุญถูกกาลไหม เป็นเรื่องของวัน-เวลาในการทำความดี เช่น หากเขาไม่ทิว แต่เราเอาข้าวไปให้ เขาย่อมไม่เห็นคุณค่าของข้าวเรา (๔) ทำบุญถูกความถนัดไหม เรามีความสามารถในการทำดีนั้นหรือไม่ เช่น จะไปช่วยคนตกน้ำ แต่ตัวเราเองว่ายน้ำไม่เป็น กลายเป็นว่าเราเป็นภาระเสียเอง

๔. เพื่อนสนิทที่กำลังทำงานผิดอย่างไร มีหลายวิธีที่จะเตือนคน หากเราอยู่ในฐานะเพื่อนกัน เราก็สามารถเตือนเพื่อนเราได้ แต่หากเพื่อนไม่ยอมฟังต้องยืมมือคนอื่นเตือน เช่น ให้ผู้ใหญ่เตือนให้คนกลางเตือน ให้คนนอกเตือน เป็นต้น

๕. ทำอย่างไรให้ได้ใจเพื่อนร่วมงาน หากเจอภาวะเข้ากับเพื่อนร่วมงานไม่ได้ ต้องให้เพื่อนร่วมงานมาคุยกันทั้งหมด ว่าปัญหาอยู่ที่ไหน อยู่ที่เรารึหรือที่เพื่อนทั้งหมด

๖. รู้สึกไม่ดีกับที่ทำงาน แก้ไขอย่างไร (๑) ต้องกลับมาถามตัวเองว่า อะไรคือสาเหตุที่แท้จริง (๒) ใช้วิธีแบ่งปันน้ำใจให้เพื่อนร่วมงาน เช่น นำของที่เขโปรดปรานไปให้ (๓) แผ่เมตตา (๔) เราต้องลดภาวะตัวกูของกู เพื่อให้กลายเป็นคนที่พร้อมจะประสานงานกับใครก็ได้ ไม่มีทิฐิอีกต่อไป

๗. รับมือกับคนชอบนินทาอย่างไรดี ถ้ามันไม่จริงเราก็ต้องชี้แจง แต่ถ้าเราชี้แจงแล้วมันไม่ดีขึ้น เราต้องแผ่เมตตาและวางเฉย หากเราชัดเจนในความคิดของตัวเอง ก็ขอให้รักษาความดีนั้นไว้ หากเรามัวแต่รักษาชื่อเสียง แก้ไขไปเรื่อยๆ เราจะมีอาการกังวลตลอดเวลา มีแต่ความทุกข์ ผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลาย จึงไม่ควรห่วงไหวไปกับทางโลก

๘. หินคนชอบนินทาดีไหม หากเราคิดว่าในสังคมของเรามีแต่คนชอบนินทาทำงานแล้วไม่สนุก มีแต่ความทุกข์ แสดงว่าเราไม่ได้นำธรรมะมาใช้ หากเรายึดมั่นในหลักธรรม จิตใจของเราจะร่มเย็น กาลเวลาจะพิสูจน์ความดีของเราเอง

๙. คิดอย่างไรไม่ให้โกรธ เกลียด ชิงชัง สำหรับคนที่ไม่ชอบหน้ากัน ควรหันหน้ามาเป็นมิตรต่อกันเวลาที่เรามีในโลกนี้สั้นนัก ไม่ควรใช้เวลาให้หมดไปกับการเกลียดชัง

๑๐. รู้ได้อย่างไรว่าใครจริงใจกับเรา เราต้องทำในส่วนของเราให้ดีที่สุด หากเขาไม่จริงใจกับเราก็คือ เป็นส่วนที่เราควบคุมไม่ได้ เราต้องเปลี่ยนแปลงความคิดของตัวเองเสียก่อนที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงคนอื่น

ภาค ๔ ปรีชาธรรม นำชีวิต

๑. หัวใจคน มนุษย์ทุกคนล้วนสวมหัวใจคน บางคนก็สวมหัวใจคนเป็นพ่อ เป็นหัวหน้า เป็นนักธุรกิจ ฯลฯ เหล่านี้เป็นหัวใจคนทั้งหมด หากเราเป็นคนโง่ จะไม่เพียงถอดหัวใจคนไม่ออกบางที่ไม่ยอมถอดเลย หัวใจคนเป็นสิ่งสมมุติ อย่าไปยึดติดหากวันใดต้องสูญเสียหัวใจคนไป เราจะได้ไม่มีความทุกข์

๒. มือของผู้ให้ เราต้องรู้จักให้อะไรบ้างแก่กอบโกย พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า ผู้ให้ย่อมเป็นที่รักของผู้รับ ถ้ารู้จักให้แล้ว ชีวิตจะมีแต่ความเมตตา เบิกบาน สดชื่น

๓. ท่านอาจารย์พุทธทาสกับข้อธรรม ถ้าจะอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุข อย่าประยูรค์สิ่งทั้งผองเป็นของฉัน อย่ายึดติดถือมั่น ทรัพย์สิน ชื่อเสียงเกียรติยศ บริวาร ทุกสิ่งไม่ได้เป็นของเราอย่างแท้จริง ต้องเรียนรู้ที่จะปล่อยวาง

๔. มือเดียว คำเดียว สัญลักษณ์มือที่ยกขึ้นมาห้ามสะท้อนให้เรา รู้จักพอ และไม่ประมาท หากเราไม่รู้จักพอ เราจะไม่มีความสุขทั้งชีวิต ยิ่งพอเร็วเท่าไร ยิ่งมีความสุขเร็วเท่านั้น และเราต้องไม่ประมาทในชีวิต ชีวิตเราจะมีคุณค่า

มนุษย์ในยุคนี้

ทำงานมาก แต่มีคุณภาพชีวิตน้อย

มีเงินมาก แต่มีเวลาใช้เงินน้อย

มีเทคโนโลยีสูง แต่มีความสุขต่ำ

มีความรับผิดชอบสูง แต่มีภูมิคุ้มกันสุขภาพต่ำ

เมื่อใดก็ตามที่งานสัมฤทธิ์ แล้วชีวิตเริ่มทรนัย นั่นคือสัญญาณที่สะท้อนให้เห็นว่า สมดุลงาน สมดุลชีวิตได้เกิดขึ้นแล้ว นี่แหละ ชีวิตของคนที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง

การบรรยายเรื่อง การปลูกฝังค่านิยมองค์กรเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง วิทยากรโดย ท้องถิ่นอำเภอนาโยง นายจรศักดิ์ ชุมแก้้ว

“มาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม” องค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าวเสีย อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๕๖

ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตาม กฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของ ทางราชการ

ในที่ประชุมสภา อบต. สมาชิกสภา อบต. มีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายก อบต. หรือรองนายก อบต. ในเรื่องใดอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ (มาตรา ๕๖/๑)

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอ เปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้นายก อบต. แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร อบต. โดยไม่มีการลงมติ (มาตรา ๕๘/๗)

มาตรา ๕๙

(๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ให้เป็นไปตาม กฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของ อบต.

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก อบต. และเลขาธิการนายก อบต.

(๔) วางระเบียบเพื่อให้งานของ อบต. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ อบต.

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

มาตรา ๖๐

ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ อบต.

ความหมายของมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม สำนักงาน ก.พ. ได้สรุปความหมายของคำว่า “มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม” ไว้ว่า หมายถึง “สิ่งที่ต้องถือเอาเป็นหลักเทียบทางสภาพคุณงามความดีที่อยู่ภายในโดยรู้ได้เฉพาะตนและการถือเอาเป็นหลักเทียบทางข้อความประพฤติปฏิบัติ หรือแสดงออกทางกิริยาที่ควรประพฤติที่คนในสังคมนั้นองค์กรนั้น หรือส่วนราชการนั้นได้ยอมรับนับถือกันมาหรือได้กำหนดร่วมกันขึ้นมาใหม่และประพฤติปฏิบัติร่วมกันข้อความประพฤติอะไรเป็นสิ่งที่ดี อะไรเป็นสิ่งที่ชั่ว ข้อความประพฤติอะไรถูก อะไรผิด และอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ”

โดยสรุป “มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม” หมายถึง “หลักการหรือแนวทางปฏิบัติที่องค์กรประมวลขึ้นให้สมาชิกใช้ยึดปฏิบัติเพื่อเป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของคนในองค์กรหรืออาชีพเดียวกันให้อยู่ในความถูกต้องดีงาม”

ค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม

๑.การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม คือการดำรงตนและประพฤติปฏิบัติอย่าง ถูกต้องเหมาะสมทั้งตามกฎหมาย คุณธรรม จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพและ จรรยาข้าราชการเพื่อศักดิ์ศรีแห่งความเป็นข้าราชการ

๒.การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่อ การสร้างจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับองค์กร ผู้บริหารจึงต้องคำนึงถึงการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อส่งเสริมให้พนักงาน ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีเป้าหมายในการทำงานชัดเจน มีความรับผิดชอบในการทำงาน งานที่ทำออกมา ก็จะเป็นงานที่มีคุณภาพสูงสุด เมื่อพนักงานมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน ประโยชน์ที่จะได้รับก็คือ จะสามารถลดภาระในการควบคุมงานลง พนักงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีความคิดริเริ่มใหม่ๆ ในการทำงาน องค์กรจะมีศักยภาพที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ

การสร้างจิตสำนึกที่ดีทำอย่างไร ให้พนักงานมีอิสระในการทำงานในแบบของเขา มากที่สุด หมายถึงให้พนักงานเป็นผู้ตั้งเป้าหมายในการทำงาน และกำหนดวิธีการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายโดยพนักงานผู้นั้นเป็นผู้ระบุขึ้นมา ตามสายงายของตนเอง รวมทั้งกระบวนการในการแก้ปัญหาในการผลิต และข้อเสนอแนะต่างๆ ในการทำงาน โดยไม่ขัดแย้งกับกฎเกณฑ์และระเบียบของการทำงาน

มอบอำนาจให้กับพนักงานในการตัดสินใจตามกรอบงานที่เขารับผิดชอบ จะเป็นการพัฒนาความมั่นใจและความเคารพนับถือในตัวเอง นั่นเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความคิดริเริ่มที่จะทำให้งานสำเร็จอย่างไรโดยได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ในฐานะผู้จัดการคุณก็ต้องแสดงออกถึงความเชื่อมั่นต่อผู้ใต้บังคับบัญชา โดยการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้อย่างเต็มที่ เพื่อให้เขาได้ทำงานได้สำเร็จลุล่วง การจัดการต้องมีระบบที่ระบุถึงความรับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อให้พนักงานรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตน

๓.การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น กรณีที่ตนเองอาจจะได้รับผลประโยชน์ใดๆก็ตามจากโครงการใดโครงการหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ผลประโยชน์นั้นทำให้รัฐเสียหาย สิ่งที่ข้าราชการควรทำคือการไม่ทำให้รัฐเสียหายหรือการไม่เลือกรับผลประโยชน์นั้นไม่ว่ากรณีใดๆ

๔.การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย โดยยึดหลักกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นหลัก

๕.การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ ข้าราชการยุคใหม่มีหลักคิดเชิงบวกแล้ว ต้องมุ่งกระทำจริงด้วย ไม่เพียงแต่คิดแล้วไม่ลงมือทำ ข้าราชการยุคใหม่ต้องตระหนักเสมอว่า การบริการเป็นเลิศแบบมีส่วนร่วม มีประชาชนอยู่ในหัวใจเสมอ เพราะประชาชน คือ

- บุคคลสำคัญ
- บุคคลที่เราต้องพึ่งพาอาศัย
- บุคคลที่ไม่ได้มารับชมการทำงานของเร แต่เขาเป็นผู้ที่ทำให้เรามีงานทำ
- บุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของงานของเรา
- บุคคลนั้นเป็นบุคคลที่เราต้องเอาใจใส่ดูแล ช่วยเหลือเกื้อกูล
- บุคคลนั้นควรได้รับการปฏิบัติเสมือน “คนสำคัญเท่าเทียมกัน”
- บุคคลนั้นต้องได้รับการต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรีจากเรา
- บุคคลนั้นเป็นเส้นเลือดใหญ่ของความสำเร็จของราชการ

ข้าราชการจงพึงระลึกไว้เสมอว่า...“เงินเดือนทุกบาททุกสตางค์ มาจากภาษีประชาชน

๖.การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง โดยยึดหลัก เปิดเผยเป็นหลักทั่วไป ปกปิดเป็นข้อยกเว้น เป็นหลักการพื้นฐานที่ใช้กับข้อมูลข่าวสารทั่วไป ซึ่งตรงกันข้ามกับการปฏิบัติของราชการในอดีต ที่ถือว่าเอกสารของทางราชการเป็นความลับที่พึงสงวน โดยดำเนินการแบบปกปิดเป็นหลัก ดังนั้น ในช่วงแรก ๆ ของการบังคับใช้กฎหมายนี้จึงมีอุปสรรคต่างๆ เพราะขัดกับการปฏิบัติและความเคยชินของข้าราชการ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันราชการต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว โดยเปิดเผยข้อมูลเป็นหลัก ส่วนการปกปิดหรือไม่เปิดเผยข้อมูลนั้นจะต้องเป็นไปตามข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ไว้เท่านั้น

๗.การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ให้ส่วนราชการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้า
- (๒) การกำหนดแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการตาม (๑) ต้องมีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอนเป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ
- (๓) ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติ ตามแผนปฏิบัติราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด
- (๔) ในกรณีที่การปฏิบัติภารกิจ หรือการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือเปลี่ยนแผนปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

๘.การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

๙.การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร ข้อบังคับจรรยาบรรณข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ๑ ความซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ

๑.๑ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

๑.๒ใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด และโปร่งใส เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ

๑.๓ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความรู้ ความสามารถ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทาราชการเป็นสำคัญ

๑.๔รับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง และมุ่งมั่น แก้ไขเมื่อเกิดข้อผิดพลาด

ข้อ๒ การมีจิตสำนึกมุ่งบริการและให้คำปรึกษา

๒.๑ให้บริการแก่ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนอย่างเท่าเทียมกันด้วยความเต็มใจ

๒.๒ให้คำปรึกษาแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว และครบถ้วน

ข้อ๓ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

๓.๑ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งประสิทธิภาพประสิทธิผลของงานเพื่อให้เกิดผลดีและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

๓.๒ขยัน อุทิศตน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จตามเป้าหมาย

๓.๓ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสามัคคี มีน้ำใจ เพื่อให้บรรลุภารกิจของหน่วยงาน

๓.๔พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ข้อ๔ การปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม

๔.๑ตัดสินใจบนหลักการ ข้อเท็จจริง เหตุผลเพื่อความยุติธรรม

๔.๒ไม่มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ๕ การดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๑วางแผนการดำรงชีวิตอย่างมีเป้าหมาย พร้อมทั้งจะเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลง

๕.๒ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า มีเหตุผล และไม่ฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตนเอง

๕.๓ปฏิบัติตามหลักศาสนา รู้จักพึ่งตนเอง และ ลด ละ เลิกอบายมุข

ข้อ๖ การยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

๖.๑ยึดมั่นในผลประโยชน์ส่วนรวมเหนือผลประโยชน์ส่วนตน

๖.๒กล้าหาญ และยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

๖.๓ปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนข้าราชการ

ข้อ๗ ความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

๗.๑เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในขอบเขตของกฎหมาย

๗.๒พร้อมรับการตรวจสอบ และรับผิดชอบต่อผลของการตรวจสอบ

คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ ประกอบด้วยหลักธรรม ๔ ประการ คือ

๑. หลักการครองตน

๑. การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ มีความวิริยะ อุตสาหะ ในงานหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความตั้งใจที่จะทำงานในหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จ บริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคไม่เคยแสดงออกถึงความย่อท้อ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และผู้อื่นอย่างจริงจัง

๒. การประหยัดและเก็บออม รู้จัก ใช้จ่ายตามควรแห่งฐานะ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และรู้จักใช้ทรัพย์สินของทางราชการให้เป็นประโยชน์และประหยัด จัดทำแผนดูแล บำรุง และรักษาทรัพย์สินของตนเอง และส่วนรวมพร้อมทั้งติดตามตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

๓. การรักษาระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย เป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด
๔. การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา เป็นบุคคลที่ประพฤติปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนา/ศาสนาอิสลาม / หรือศาสนาอื่นๆ ที่ดีโดยละเว้นต่อการประพฤติชั่วและไม่ลุ่มหลงอบายมุข เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
๕. การมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๒. หลักการครองคน

๑. ต้องเป็นผู้มีความสามารถในการประสานสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้มาติดต่องาน
๒. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าและรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ มีน้ำใจช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน
๓. ความสามารถในการร่วมทำงานเป็นกลุ่ม สามารถจูงใจให้เกิดการยอมรับและให้ความช่วยเหลือ
๔. เป็นผู้มีความสามารถในด้านองค์ความรู้และทักษะในการในการคิดและเสนอเหตุผล ให้ความเห็น ประึกษา และเสนอแนะในงานที่รับผิดชอบ การมีส่วนร่วมในงานที่รับผิดชอบ และเปิดโอกาสยอมรับและฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา

๓. หลักการครองงาน

๑. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่
๒. เป็นผู้ใฝ่ศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ มีความตั้งใจปฏิบัติงานให้ได้รับความสำเร็จ สนใจและเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ
๓. สำหรับผู้บังคับบัญชา ต้องมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ สนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นผู้มีความรู้และเข้าใจในหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบ กฎ ข้อบังคับ มติ กฎหมาย และ นโยบายอย่างถ่องแท้ และมีทักษะความสามารถในการนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี สามารถแก้ปัญหา ด้วยมีปฏิภาณไหวพริบเป็นอย่างดี รักและชอบงานที่ทำอย่างเต็มใจ จริ่งใจและทุ่มเท
๕. ต้องเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และปรับปรุงงานหาหลักการ แนวทาง วิธีการใหม่ ๆ มาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถทำงานที่ยาก หรืองานใหม่ให้สำเร็จเป็นผลดี
๖. ต้องเป็นผู้มีความพากเพียรในการทำงานมีความกระตือรือร้น ต้องการที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ขยันหมั่นเพียร เสียสละ และอุทิศเวลาให้งาน สามารถปฏิบัติงานในภาวะที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๗. ต้องคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมและประชาชนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับความต้องการของส่วนรวมและประชาชน โดยคำนึงถึงการใช้วัสดุ อุปกรณ์และสาธารณูปโภคได้อย่างประหยัดและเหมาะสม ตลอดจนร่วมมือ ช่วยเหลือ และประสานงานระหว่างราชการกับประชาชนอย่างทุ่มเทและจริงใจ

๔. หลักธรรมาภิบาล

หลักธรรมาภิบาลมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ประการดังนี้

๑. หลักนิติธรรม (The Rule of Law) หลักนิติธรรม หมายถึง การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของ ตัวบุคคล จะต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม และความยุติธรรม รวมทั้งมีความรัดกุมและ รวดเร็วด้วย

๒. หลักคุณธรรม (Morality) หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้อง ดีงาม การส่งเสริม ให้บุคลากรพัฒนาตนเอง ไปพร้อมกัน เพื่อให้บุคลากรมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบ วินัย ประกอบอาชีพสุจริต เป็นนิสัย ประจำชาติ

๓. หลักความโปร่งใส (Accountability) หลักความโปร่งใส หมายถึง ความโปร่งใส พอเทียบได้ว่ามีความหมายตรงข้าม หรือเกือบตรงข้าม กับการทุจริต คอร์รัปชัน โดยที่เรื่องทุจริต คอร์รัปชัน ให้มีความหมายในเชิงลบ และความน่าสะพรึงกลัวแฝงอยู่ ความโปร่งใสเป็นคำศัพท์ที่ให้แง่บวกในเชิงบวก และให้ความสนใจในเชิงสงบสุข ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวกและเข้าใจง่าย และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องอย่างชัดเจนในการนี้ เพื่อเป็น สริมงคลแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้มีความโปร่งใส ขออัญเชิญพระราชกระแสรับสั่งในองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ได้ทรงมีพระราชกระแสรับสั่ง ได้แก่ ผู้ที่มีความสุจริต และบริสุทธิ์ใจ แม้จะมีความรู้่น้อยก็ยอมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้ที่มีความรู้มาก แต่ไม่มีความสุจริต ไม่มีความบริสุทธิ์ใจ

๔. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การให้โอกาสให้บุคลากรหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการ บริหารจัดการเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ เช่นเป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และหรือ คณะทำงานโดยให้ข้อมูล ความคิดเห็น แนะนำ ปรีกษา ร่วมวางแผนและร่วมปฏิบัติ

๕. หลักความรับผิดชอบ (Responsibility) หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิและหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาการบริหารจัดการ การกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง รวมทั้งความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากกระทำของตนเอง

๖. หลักความคุ้มค่า (Cost – effectiveness or Economy) หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยรณรงค์ให้บุคลากรมีความประหยัด ใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างคุ้มค่า และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

พรหมวิหารธรรม (คุณธรรม ๔ ประการ)

(๑) เมตตา คือ ความรักปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นอยู่ดีมีสุข

(๒) กรุณา คือ ความสงสาร ปรารถนาให้ผู้มีทุกข์ เดือดร้อน ให้พ้นทุกข์

(๓) มุทิตา คือ ความพลอยยินดี ที่ผู้อื่นได้ดี ไม่คิดอิจฉาริษยากัน

(๔) อุเบกขา คือ ความวางเฉย ไม่ยินดียินร้ายเมื่อผู้อื่นถึงซึ่งความวิบัติ โดยที่เราจะช่วย อะไรไม่ได้

ก็ต้องปล่อยวางใจของเราเองด้วยปัญญา ตามพระพุทธพจน์ว่า “สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม”

สุดท้าย....ท้ายสุด

ข้าราชการยุคใหม่กับการให้บริการสู่ความเป็นเลิศ...

การให้บริการประชาชนของรัฐบาลนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชนทั่วไปทุกคน เมื่อมีคนเข้ามาเกี่ยวข้องมากปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นก็ย่อมมีตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ดังนั้นในการปฏิบัติราชการเพื่อให้บริการประชาชน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องโดย

จะต้องทราบว่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ประชาชนมีสิทธิและมีหน้าที่อย่างใดบ้าง และในทางกลับกันเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่อย่างใดบ้างทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาขึ้นตั้งแต่แรก

ข้าราชการยุคใหม่ควรปฏิบัติตนอย่างไร

ข้าราชการยุคใหม่ควรปฏิบัติตนดังเช่นที่ปราชญ์ชาวจีนกล่าวไว้ว่า “ ข้าราชการที่ดี ที่ฉลาด ต้องทำตัวเหมือนแม่น้ำ ทะเล มหาสมุทรอยู่ที่ต่ำเสมอ และคอยรับน้ำจากทุกทิศทุกทางของโลก และทำให้โลกชุ่มฉ่ำ ข้าราชการมีหน้าที่รองรับความทุกข์และให้ความสุข (บริการ)แก่ประชาชน เมื่อใดข้าราชการทำตัวเหมือนอยู่บนยอดภูเขา ประชาชนราษฎรจักต้องตะเกียกตะกายปีนป่ายขึ้นไปหา เมื่อนั้น ความห่างเหินก็จะเกิดขึ้นและไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาลอย่างแน่นอน”

แนวทางการปฏิบัติตนเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต วิทยากร โดยนายอภัย เอียดบัว

๑. ความซื่อสัตย์สุจริต

ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมพื้นฐานของคนดี เป็นการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่น ไม่คดโกง มีความโปร่งใสในการทำงาน ตรวจสอบได้ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตจะทำให้ได้รับความเชื่อมั่น ความไว้วางใจจากผู้อื่น ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ประพฤติตนไม่สุจริต ทุจริตในหน้าที่การงาน จะทำให้งานนั้นเสียหาย ส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม ไม่ได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น

๑.ซื่อตรงต่อหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างตรงไปตรงมา โปร่งใส ตรวจสอบได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่เห็นแก่อำิสสินจ้าง พวกพ้อง

๒.ซื่อตรงต่อเวลา วางแผนการทำงานให้เหมาะสมกับเวลาและทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด ไม่มาทำงานสาย

๓.ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ปฏิบัติตนเป็นผู้มีคุณธรรม มีความจริงใจสุจริต ตั้งมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีหิริโอตตัปปะ เกรงกลัวและละอายในการ กระทำผิด

๔.ยึดมั่นในความถูกต้อง ปฏิบัติหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องตรงไปตรงมา

๕.ยึดมั่นในคำพูด คำสัญญา ปฏิบัติตนเป็นผู้มีวาจาสัตย์ ยึดมั่นในคำพูด คำสัญญา ในสิ่งที่ถูกต้อง และปฏิบัติตามคำสัญญา

๒.ความขยันหมั่นเพียรและอดทน

ความขยันหมั่นเพียรเป็นคุณธรรมไปสู่ความสำเร็จ เป็นความมุ่งมั่น มุมานะ พยายาม ตั้งใจและอดทนในการทำงานสุจริต การศึกษาเล่าเรียน เพื่อความสำเร็จในสิ่งที่ทำ ทำให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ มีความเจริญก้าวหน้าในการเรียนและการทำงาน ได้รับการยอมรับจากคนทั่วไป

๑.ตั้งเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายในสิ่งที่ทำให้ชัดเจนและวางแผนเพื่อลงมือทำอย่างตั้งใจ และกระตือรือร้น

๒.เฝ้าหาความรู้อยู่เสมอโดยศึกษาเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆทั้งจากตำรา สื่อต่างๆ หรือจากการเรียนรู้การลงมือปฏิบัติเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง

๓. มีมานะบากบั่นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคโดยใช้ความอดทน สติปัญญา ความรู้ในการแก้ปัญหาและพยายามลงมือทำงานสำเร็จ

๔.ปฏิบัติตามบุคคลที่ประสบความสำเร็จโดยการนำแบบอย่างของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ด้วยความเพียร มาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

๕. สร้างแรงบันดาลใจให้กับตัวเองโดยรักและศรัทธาในสิ่งที่ทำ แล้วมองเห็นถึงข้อดีและให้กำลังใจตัวเองอยู่เสมอเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

การปลูกฝังความขยันหมั่นเพียรและความอดทนให้กับนักเรียน เพื่อต้องการให้มีความมุ่งมั่นเรียนหนังสืออย่างตั้งใจ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากหรืออุปสรรคต่างๆ ที่พบเจอ และหาแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างมีสติเพื่อความสำเร็จในหน้าที่การทำงานและการดำเนินชีวิต ซึ่งนักเรียนสามารถทำได้โดยการตั้งใจเรียนมีความมุ่งมั่น หมั่นทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ เมื่อต้องประสบปัญหาในการเรียนก็ให้พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อคลี่คลายปัญหาของตนเองอยู่เสมอ

๓. การเฝ้าหาความรู้

การเฝ้าหาความรู้ เป็นพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของบุคคลที่มีความตั้งใจ เพียรพยายามในการศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการเรียนและการทำงาน สามารถถ่ายทอดเผยแพร่ให้กับผู้อื่นได้นับเป็นการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ

๑. ตั้งใจและมีความเพียรพยายามในการเรียนโดยการหมั่นศึกษาหาความรู้ทั้งจากตำราสื่อต่างๆ และจากบุคคลที่มีความรู้เพื่อนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในการเรียนการทำงาน และในชีวิตประจำวัน

๒. เป็นคนช่างสังเกตสิ่งรอบข้างและใส่ใจในสิ่งที่ตนเองไม่รู้โดยการตั้งคำถาม แล้วทำการค้นหาคำตอบโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ทดลองปฏิบัติสอบถามจากผู้รู้ ศึกษาตำรา

๓. เป็นนักอ่าน นักค้นคว้า ผู้ฟังที่ดีการอ่านหนังสือจะเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับตนเอง ยิ่งอ่านมากยิ่งได้ความรู้ แต่ต้องอ่านในสิ่งที่ดี มีประโยชน์ และการเป็นผู้ฟังที่ดีจะทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่เราไม่รู้ ส่วนการเป็นนักค้นคว้าในวิชาความรู้ จะทำให้ได้คำตอบในสิ่งที่อยากรู้

๔. นำแบบอย่างของผู้ที่ประสบความสำเร็จโดยการศึกษาประวัติ ผลงาน คุณความดี ที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ แล้วนำมาเป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต

๕. เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคมโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน หรือในชุมชน เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง

การสร้างจิตสำนึกที่ดีและการรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

การสร้างจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานของลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับองค์กร ผู้บริหารจึงต้องคำนึงถึงการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อส่งเสริมให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีเป้าหมายในการทำงานชัดเจน มีความรับผิดชอบในการทำงาน งานที่ทำออกมาจะเป็นงานที่มีคุณภาพสูงที่สุด อีกทั้งพนักงานก็ยังมีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือดูแลทรัพยากรและทรัพย์สินของบริษัทเสมือนหนึ่งเป็นของตนเอง คนที่เป็นผู้จัดการจึงต้องมีความอดทน รอบคอบ มีทักษะในการฝึกและสอนคนให้เป็น รู้จักที่จะติดตามผลงานกับพนักงาน เมื่อคุณได้มอบความรับผิดชอบในการทำงานเป็นที่เรียบร้อยและชัดเจน ควรตรวจสอบความคืบหน้าของงานที่เกิดขึ้นด้วย ซึ่งก็เท่ากับว่าได้กระตุ้นให้พนักงานเกิดความคิดริเริ่ม และรับผิดชอบต่องานที่ตนเองทำอย่างเต็มที่เพื่อให้ได้ผลงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด สุดท้ายองค์กรของคุณก็จะเข้าสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาของคุณมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน ประโยชน์ที่จะได้รับก็คือจะสามารถลดภาระในการควบคุมงานลง พนักงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีความคิดริเริ่มใหม่ๆ ในการทำงาน องค์กรจะมีพนักงานที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี และมีศักยภาพที่จะพัฒนาองค์กรของให้ประสบความสำเร็จ

การสร้างจิตสำนึกที่ดีอย่างไร

๑. ให้พนักงานมีอิสระในการทำงานในแบบของเขามากที่สุด หมายถึงให้พนักงานเป็นผู้ตั้งเป้าหมายในการทำงาน และกำหนดวิธีการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายโดยพนักงานผู้นั้นเป็นผู้ระบุขึ้นมาตามสายงานของตนเอง รวมทั้งกระบวนการในการแก้ปัญหาในการผลิต และข้อเสนอแนะต่างๆในการทำงาน โดยไม่ขัดแย้งกับกฎเกณฑ์และระเบียบของการทำงาน

๒. มอบอำนาจให้กับพนักงานในการตัดสินใจตามกรอบงานที่เขารับผิดชอบ จะเป็นการพัฒนาความมั่นใจและความเคารพนับถือในตัวเอง นั่นเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดความคิดริเริ่มที่จะทำงานสำเร็จอย่างไรโดยได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ในฐานะผู้จัดการคุณก็ต้องแสดงออกถึงความเชื่อมั่นต่อผู้ได้บังคับบัญชา โดยการมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้อย่างเต็มที่ เพื่อให้เขาได้ทำงานได้สำเร็จลุล่วง

๓. การจัดการต้องมีระบบที่ระบุถึงความรับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อให้พนักงานรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตน พนักงานจะต้องทราบว่าความรับผิดชอบของตนคืออะไรอำนาจของตนเองมีแค่ไหนและต้องสามารถระบุถึงความสำเร็จในงานที่ตนเองรับผิดชอบได้

๔. สนับสนุนให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้ใช้วิธีการของตัวเองในการตัดสินใจ เพราะจะทำให้พนักงานรู้สึกว่าคุณพร้อมที่จะสนับสนุนในการตัดสินใจและการกระทำของเขา เขาก็พร้อมที่จะทุ่มเทแรงใจและแรงกายให้กับการทำงาน เพื่อให้งานออกมามีคุณภาพมากที่สุด

๕. มอบหมายให้เขาเรียนรู้งานในหน้าที่ที่สูงขึ้น โดยเรียนรู้จากหัวหน้างาน และพยายามให้เขาได้ฝึกหรือมีโอกาสในการทำงานนั้นให้มากที่สุด รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาจะเป็นการทำให้พนักงานมีจิตสำนึกต่อการทำงานได้มากขึ้น ขณะเดียวกันจะทำให้องค์กรมีพนักงานที่มีความสามารถหลากหลายและมีองค์ความรู้จากการเรียนรู้ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมในการทำงานที่ดี

๑. พฤติกรรมในการทำงาน พฤติกรรมในการทำงานที่ดี จะเป็นพฤติกรรมที่เราสมควรที่จะทำในการทำงาน เช่น การตรงต่อเวลา ไม่ได้เถียงเจ้านายโดยไม่ใช้เหตุผล แก้ปัญหาต่างๆได้ด้วยดี นั่งฟังการประชุมอย่างตั้งใจ พฤติกรรม ในการทำงานที่ไม่ดี จะเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในองค์กร เช่น เล่นเกมส์ในที่ทำงานหรือพูดคุยกันเสียงดัง นอนหลับในที่ประชุม ไม่มีความรับผิดชอบและไม่ตรงต่อเวลา

๒. จริยธรรมในการทำงาน จริยธรรม ในการทำงานที่ดี จะเป็นหลักการเหตุผลที่ดีที่พึงปฏิบัติในการทำงาน เช่น การทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง ไม่นำความลับของทางบริษัทไปเผยแพร่ให้บุคคลภายนอกรู้ ไม่ยกยอกเงินบริษัทไปเป็นของตนเอง จริยธรรม ในการทำงานที่ไม่ดี จะทำให้ส่งผลเสียต่อองค์กร เช่น การขายความลับให้บริษัทคู่แข่งเพราะมันอาจจะทำให้บริษัทของเราถึงกับล้มละลายก็ได้ ทำให้ส่งผลเสียต่อทุกฝ่ายและทุกคนอาจจะตกงานได้

๓. การทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นในทางที่ดี จะเป็นการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เช่น เข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ง่าย ชอบช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานด้วยกัน แบ่งปันสิ่งของให้กัน สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นร่วมกันได้ ยิ้มแย้มแจ่มใส ทักทายเพื่อนร่วมงานเสมอที่เข้ามาทำงาน การ ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ไม่ดี เป็นการที่ไม่มีความมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่น การไม่ทักทายเพื่อนร่วมงาน ไม่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานด้วยกัน หลีกเลี่ยงปัญหาหรือแก้ปัญหาเพียงลำพังไม่ปรึกษาเพื่อนร่วมงาน ชอบทำงานคนเดียวคือเข้ากับผู้อื่นไม่ได้

๔. บุคลิกภาพในการทำงาน บุคลิกภาพในการทำงานที่ดี คือ จะเป็นการแสดงบุคลิกภาพในการทำงานที่ดี เช่น การนั่งอย่างสำรวมในห้องประชุม ไม่เดินหลังค่อม ไม่กีดและเลียบต่อน้ำผู้อื่น ไม่นั่งเอามือเท้าคางในที่ประชุม บุคลิกภาพในการทำงานที่ไม่ดี คือ การแสดงกิริยาไม่สุภาพในการทำงาน เช่น นั่งไขว่ห้าง แต่งตัวสกปรก ไม่รีดเสื้อผ้า เมามาทำงาน นั่งเอามือเท้าคางในที่ประชุม นอนในเวลาทำงาน

พฤติกรรมที่ควรเลี่ยงเพื่อความรุ่ง

๑. อย่าใช้อารมณ์กับหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน เป็นธรรมดาเหลือเกิน ที่จะต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้างในที่ทำงาน ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้ากับลูกน้องหรือระหว่างเพื่อนร่วมงาน แต่ "อย่าใช้อารมณ์" มาตัดสินปัญหาเป็นดีที่สุด ทางที่ดีเมื่อมีเรื่องเกิดขึ้นให้สงบใจประมาณ ๑๐ นาทีถึงครึ่งชั่วโมง แล้วค่อยจัดการกับปัญหาตรงหน้าจะเป็นการแก้ปัญหาได้ดีกว่า

๒. อย่าเถียงว่าไม่ใช่งานของเรา โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะเป็นทีมเวิร์ก เพราะบางครั้งการได้ลองทำสิ่งใหม่ๆ ที่อยู่นอกเหนือขอบเขตงานของเราบ้าง ก็เป็นความท้าทายและช่วยให้เห็นถึงสปิริตของการทำงานร่วมกันเป็นทีม

๓. เลี่ยงการซุบซิบนินทามากเกินไป คงเป็นเรื่องที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ ในการห้ามเสียงซุบซิบนินทาในที่ทำงาน เพราะนั่นถือเป็นกิจกรรมทางสังคม และการสร้างความสนทนาร่วมอย่างหนึ่งเหมือนกัน ร่วมวงพุดหอมปากหอมคอ แต่อย่ากลายเป็น "ยายชาเมาท์" ซะเอง เพราะอาจถูกแทงข้างหลังได้ทุกเมื่อ

๔. ประจบสอพลอแต่ไม่เคยทำงาน อาจจะมีบางคนที่ได้ดีเพราะการประจบสอพลอเจ้านาย แต่เขาอาจไม่ได้ประจบเพียงอย่างเดียว หากมีผลงานควบคู่ไปด้วย เพราะเจ้านายฉลาด ๆ ต้องดูออกกว่านี้คือการเลียแข้งเลียขา เพราะพฤติกรรมแบบนี้ นอกจากจะแสดงถึงความไม่นับถือตนเองแล้ว เพื่อนร่วมงานจะพาลรังเกียจซะเปล่าๆ

๕. ใช้เครื่องใช้สำนักงานในการรับจ๊อบนอก ผิดมหันต์นะคุณขา แคร่รับงานไซด์ไลน์ในเวลาว่างก็เป็นเรื่องที่แสนจะคอร์รัปชั่นบริษัทอยู่แล้ว นี่ยังจะมาใช้คอมพิวเตอร์ของบริษัทมาพิมพ์งาน แลมาใช้โทรศัพท์โทรออกอย่างกระหน่ำแบบไม่เกรงใจอีก หากใครทำอยู่อย่างนี้อาจเสี่ยงให้เลิกเสียที ถึงแม้ไม่มีใครรู้แต่คุณก็ย่อมรู้อยู่แก่ใจตัวเองดี

แนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

๑. เป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของ ข้าราชการ ที่สร้างความโปร่งใส มี มาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและ เป็นสากล

๒. ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติ อย่างสม่ำเสมอ ทั้งในระดับองค์กรและ ระดับบุคคล

๓. ทำให้เกิดรูปแบบขององค์กรอันเป็นที่ ยอมรับ เพิ่มความน่าเชื่อถือ เกิดความ มั่นใจแก่ผู้รับบริการ และประชาชนทั่วไป

๔. เกิดพันธะผูกพันระหว่างองค์กรและ ข้าราชการในทุกระดับ

๕. ป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์โดย มิชอบ

วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยตามที่ บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดเสมอ

ข้อ ๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ ราชการ ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหา ประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่นการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้า หน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ ราชการ ด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาท เล่นเล่นในหน้าที่ราชการ

ข้อ ๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตาม

- กฎหมาย
- ระเบียบของทางราชการ
- มติคณะรัฐมนตรี
- นโยบายของทางราชการ

“การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิ ชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง” องค์ประกอบคือ

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. มีเจตนาทุจริต

มาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม” หมายถึง หลักการหรือแนวทางปฏิบัติที่องค์กรประมวลขึ้นให้สมาชิกใช้ยึดถือปฏิบัติ เพื่อเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของคนในองค์กร

มาตรฐานจริยธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับพุทธศักราช ๒๕๔๐ - ฉบับพุทธศักราช ๒๕๖๐) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกของไทยที่ได้มีการบัญญัติเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมไว้ในฐานะที่เป็นเรื่องสำคัญ โดยมาตรา ๗๗ กำหนดให้

“รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดค่านิยมสร้างสรรค์ ๕ ประการ ได้แก่

- ๑) กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
- ๒) ซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบ
- ๓) โปร่งใส ตรวจสอบได้
- ๔) ไม่เลือกปฏิบัติ
- ๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ตรวจการแผ่นดินกำหนดกำหนดค่านิยมหลักสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ ประการ ได้แก่

- ๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- ๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ

- ๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- ๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- ๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็วมีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- ๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วนถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- ๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- ๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรค ๓ บัญญัติให้ “รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมที่ได้กำหนดไว้” รวมถึงกำหนดให้มีกระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ มีหลักการให้มีความหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อเป็นแม่บทในการจัดทำประมวลจริยธรรมให้กับองค์กรกลางบริหารงานบุคคลประเภทต่างๆ และหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหารได้จัดทำประมวลจริยธรรมให้มีความสอดคล้องและมีมาตรฐานเดียวกัน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีการรักษาจริยธรรมไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดหน้าที่ของกลไกการขับเคลื่อนจริยธรรม ๓ ระดับ เพื่อให้กระบวนการรักษาจริยธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

หมวดที่ ๑ มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม

มาตรา ๕ กำหนดให้ “มาตรฐานทางจริยธรรม” คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

- ๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๒) ซื่อสัตย์สุจริตมีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- ๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ
- ๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- ๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- ๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

โดยมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว องค์กรกลางบริหารงานบุคคลประเภทต่างๆ จะต้องนำไปใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรม และใช้เป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติตนในการปฏิบัติงาน การตัดสินใจ ความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรหรือไม่ควรกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งจะทำให้ประมวลจริยธรรมที่จัดทำขึ้นมีความสอดคล้องและไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐอาจจัดทำ “ข้อกำหนดจริยธรรม” ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน

โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาปัจจุบัน จริยธรรมที่เป็นสากลใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานเพิ่มเติมจากประมวลจริยธรรม ซึ่งจะเป็นการลดความเสี่ยงด้านจริยธรรม และป้องปราม (Deterrence) ไม่ให้เกิดการกระทำผิด รวมถึงให้มีการนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลด้วย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหลายเกิดสำนึกถึงซึ่งและเที่ยงธรรมในหน้าที่ ผดุงเกียรติและศักดิ์ศรีเจ้าหน้าที่ของรัฐควรแก่ความไว้วางใจ และเชื่อมั่นของประชาชน ทั้งนี้ หากเกิดกรณีที่มีปัญหาว่าองค์กรใดเป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ให้อำนาจคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม เป็นผู้วินิจฉัย และเพื่อให้การจัดทำประมวลจริยธรรมในภาครัฐมีมาตรฐานทางจริยธรรมในระดับเดียวกัน

หมวด ๒ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) เป็นกลไกระดับชาติมีหน้าที่เสนอแนะนโยบายการขับเคลื่อนและส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ การดำเนินกระบวนการรักษาจริยธรรมรวมถึงมาตรการที่ใช้บังคับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การขับเคลื่อนมาตรฐานทางจริยธรรมเกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล โดย ก.ม.จ. ประกอบด้วย

๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
จำนวน ๑ คน

๒) ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ
จำนวน ๑ คน

๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการตำรวจคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและสภาทนายความอย่างละหนึ่งคน
รวม จำนวน ๕ คน

๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ จำนวน ๕ คน ให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการให้เลขาธิการ ก.พ. แต่งตั้งข้าราชการ ในสำนักงาน ก.พ. เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของ ก.ม.จ.

หมวด ๓ การรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในระดับองค์กรกลางบริหารงาน บุคคลหรือองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม และระดับหน่วยงาน ดังนี้

มาตรา ๑๙ กำหนดกลไกระดับหน่วยงาน มีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และทุกสิ้นปีงบประมาณให้มีการจัดทำรายงานประจำปี ผ่านองค์กรกลางบริหารงานบุคคล หรือองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมแล้วแต่กรณี เพื่อประเมินผล ในภาพรวมเสนอต่อ ก.ม.จ. และเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานมีความเชื่อมโยงสอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

มาตรา ๒๐ กำหนดกลไกระดับองค์กรกลางบริหารงานบุคคล มีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการ กระบวนการรักษาจริยธรรม และการประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม จัดหลักสูตรการฝึกอบรม กำหนด มาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และมาตรการ ที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทาง จริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรมเพื่อให้มีการน าพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในการบริหารงาน บุคคล และจัดทำสรุปรายงาน ผลการดำเนินงานของหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลเสนอต่อ ก.ม.จ.

ประโยชน์จากการประกาศใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีการน าพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล ทำให้การประพฤติปฏิบัติตนและการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละราย จะส่งผลต่อการพิจารณา ในเรื่องต่างๆ อาทิ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อน หรือให้ ออกจากราชการ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงานของรัฐทุกคนที่ต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริม จริยธรรม โดยกำกับดูแล ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และ ข้อกำหนดจริยธรรมในหน่วยงาน และเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจและ รักษาจริยธรรม โดยแสดงพฤติกรรมที่ควร กระทำพร้อมทั้งหลีกเลี่ยงไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำหรือมี ผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ ที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ

มาตรฐานทางจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการ รักษาจริยธรรมและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงาน ให้เกิดผลสำเร็จค้ำถึงประโยชน์ของประชาชนมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง มีความเป็นธรรม เป็น ต้น ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติการให้บริการของภาครัฐมี ประสิทธิภาพ จะส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น นอกจากนี้กฎหมายกำหนดให้มีการกำหนดกลไกใน การส่งเสริม ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการท างานของเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งจะทำให้การปฏิบัติราชการ เกิดความโปร่งใส เป็นธรรม และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

ภาคผนวก

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก
สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
ภายในบริเวณ ณ วัดเขาแก้ว ตำบลนาเมืองเพชร อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

กิจกรรมฟิงเทิร์น ฟิงธรรม การบรรยายเรื่อง ธรรมะกับการทำงาน งามสัมฤทธิ์ ชีวิตรื่นรมย์
พระวิทยากร โดยพระครูศรีรัตนวิฑูฒิ เจ้าอาวาสวัดเขาแก้ว

ลงทะเบียนเข้าอบรมโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนายก รองนายก เลขานุการนายก
สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
ณ เลตรังบูตคริสตอร์ท ตำบลไม้ฝาด อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง

การบรรยายเรื่อง การปลูกฝังค่านิยมองค์กรเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นายก รองนายก
เลขานุการนายก สมาชิกสภาอบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง
วิทยากรโดย ท้องถิ่นอำเภอนาโยง นายจรศักดิ์ ชุมแก้้ว

กิจกรรม Workshop

งานกลุ่ม (กลุ่มที่ ๑) หัวข้อ : เราควรจะปฏิบัติตนอย่างไร เพื่อให้การปฏิบัติราชการ หรืองานในหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

งานกลุ่ม (กลุ่มที่ ๒) หัวข้อ : หากบุคคลในองค์กรไม่มีคุณธรรมจริยธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
จะส่ง ผลเสียต่อองค์กร ประชาชน สังคม และประเทศชาติ อย่างไร

งานกลุ่ม (กลุ่มที่ ๓) หัวข้อ : ท่านคิดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรส่งเสริมให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา และ พนักงานส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจ และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามคุณธรรมจริยธรรม อย่างไร

การบรรยายเรื่อง แนวทางการปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี รับผิดชอบต่อหน้าที่ตามประมวล/
มาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
วิทยากรโดย ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดตรัง นายอภัย เอียดบัว

